

stedefundne *Nedsættelse af Rigsdagsmedlemmernes Antal*, paa Adgangen for alle Rigsdagens Medlemmer til at *deltage* i den politiske Generaldebat og *Finanslovbehandlingen* og paa forskellige praktiske Reforme, der vilde medføre, at Rigsdags-samlingerne blev kortere og *Arbejdet mere koncentreret*. — Det erkendtes, at Befolkningen stod delt over for Spørgsmaalet om *Valgretsaldere*; men med den Udvikling, der i de fleste Lande var resulteret i en Valgretsaldere paa 20—21, i de nordiske Lande 23 Aar — i Island endog 21 —, havde Mindretallet ment, at man bedst forankrede den danske Valgretsaldere ved den norsk-svenske. — *Folkeafstemningen* kunde Mindretallet have ønsket at give større Raaderum, men man havde ikke kunnet underkende Argumenterne imod, at et lille Mindretal blandt Vælgerne skulde kunne gennemføre Folkeafstemninger, der efter Sagens Natur maatte befrygtes mere at tage Sigte paa at skabe Uro end paa at naa det angivne Maal.

Blandt de øvrige Ændringsforslag fremhævede Mindretallet Forslaget om at tildele Rigsdagen en *juridisk Embedsmand*, som bl. a. skulde behandle og udtale sig om alle Andragender — der vilde formentlig herved i mangfoldige vanskelige Spørgsmaal være sikret Rigsdagen et Indseende og i givne Fald et Initiativ af stor samfundsmæssig Betydning —, og forskellige Ændringer i Grundlovens Afsnit VIII, hvorved Borgerne opnaaede større *Retsbeskyttelse*. Udfaldet af Forhandlingerne om *Folkekirkens Stilling* fandt Mindretallet ogsaa relativt tilfredsstillende for de kirkelige Interesser, og hvad angaar Spørgsmaalet om *fremmedes Ret til at eje dansk Jord*, var den Løsning, hvorom Flertallet var enedes: at der snarest skulde nedsættes et Udvalg til Overvejelse af en lovmæssig Ordning af dette Forhold, sikkert den eneste mulige.

Sluttelig udtalte Mindretallet Haab om, at Grundlovsrevisionen snarest muligt maatte komme til at foreligge som en fuldbyrdet Kendsgerning, og inden for de i Forslaget angivne Hovedlinier kunde Mindretallet tilsige Medvirken til en Forhandling paa Rigsdagen, hvorved det ogsaa fra Mindretallets Side vilde være et oprigtigt Ønske, at der maatte »naas en definitiv Løsning paa det bredest mulige parlamentariske og folkelige Grundlag«.

Venstres Medlemmer (Brorsen, Elgaard, Krag, Hauch og Stensballe) mindede i en Særbetænkning om, at Grundlovsrevisionen i 1915, hvorved man vendte tilbage til Junigrundlovens Principper, gennemgaaende var blevet hilst med stor Tilfredshed i Befolkningen, ikke mindst af de nuværende Regeringspartier, men at Socialdemokratiet allerede efter Afholdelsen af eet Valg havde sat sig i Bevægelse med en kraftig Agitation for Indførelse af hvad man kaldte en mere